

standen er i og for sig et naturligt Tilbehør til en meget fri og udstrakt Udgang til at blive Sagsførere, og den findes derfor ogsaa i de fleste større Stater, hvor Udgangen til at blive Sagsfører er ordnet paa en lignende friere Maade som hos os. En saadan Kontrol findes baade i England, i Frankrig og i Lydskland. Kontrollen har jeg tænkt mig ordnet paa en Maade, der stemmer med den, som er gjældende andre Steder, og som tillige i og for sig maa synes at være saa liberal, at der ikke fra Sagsførerstandens Side med Billighed vil kunne klages over vilkaarlig Behandling i saa Henseende, idet nemlig Tanken er den, at Sagsførerstanden selv skal udøve denne Kontrol derved, at der oprettes Sagsførerraad, som skulle føre Tilsynet. Disse Sagsførerraad foreslaas at skulle være et vist Antal saakaldte underordnede Sagsførerraad, navnlig 5 i 5 Distrikter, som Landet inddeles i til dette Diemed, og de Sagsførere, der ere bosiddende i et saadant Distrikt, skulle selv vælge dette Udvalg, som man kalder Sagsførerraadet. Men ved Siden af disse underordnede og lokale Sagsførerraad skal der som en Slags høiere Instans være et saakaldet overordnet Sagsførerraad, der skal have Sæde her i Kjøbenhavn og udstrække sin Virksomhed over hele Landet. Disse Sagsførerraad skulle være udrustede med ikke ringe disciplinær Myndighed, idet de skulle være berettigede til at straffe de Sagsførere, som efter deres Skjønnende forjæne det, paa forskjellig Maade, og navnlig være berettigede til at idømme baade betydelige Mulfter og, hvad der er endnu væsentligere, forbyde de Paagjældende Udøvelse af Praxis i en vis Tid. Netop af Hensyn til disse betydelige Straffe, som Sagsførerraadene skulle kunne anvende mod de enkelte Sagsførere, er det, at den omtalte Appellinstans har været anset for nødvendig; men naar Spørgsmaalet dreier sig om meget betydelige og i Sagsføreres Belfærd særlig indgribende Foranstaltninger, har jeg dog ment, at det ikke kunde gaa an aldeles at udelukke dem fra Maada til Dom-

navnlig henvende sig til Sagsførerraadet i saadanne Tilfælde, hvor de ikke kunne enes med Sagsføreren om Regningen for, hvormeget der tilkommer ham for det af ham udførte Arbejde. Lovforslaget gaar da ud paa, at den Afgjørelse, der i saa Henseende træffes af det underordnede Sagsførerraad — og af det overordnede, hvis der appelleres til det — skal være bindende for Sagsførerne, men ikke for den private Mand; denne kan altsaa, om han vil, alligevel gaa til Domstolene, men Sagsførerne skulle lade sig nyte med den Afgjørelse, som Sagsførerraadet træffer. Den Hjælp, som saaledes ad denne Vej gennem Sagsførerraadene ydes Private, som formene at maatte have Grund til at klage over Sagsførere, som de have havt at gøre med, skal ydes gratis uden nogenformelt Udgift for Klagerne. Da der ikke kan være Tvivl om, at Sagsførerstanden her i Landet endnu staar paa et saadant Standpunkt, at man til disse Sagsførerraad, baade det overordnede og de lokale, utvivlsomt vil vælge de bedste Kræfter, vælge dem, der ere mest ansete og hæderlige i Distriktet, nærer jeg ingen Tvivl om, at der hos disse Raad vil være tilstrækkelig Følelse af, hvad de skyldte Hensynet til Sagsførerstandens Værdighed og derigennem dens Interesse, saaledes at de ville rygte deres Hverv med Upartiskhed og Iver, og jeg tror, at der ogsaa vil kunne opnaas den store Fordel gennem denne Indretning, at den baade vil være hurtig i Forhold til den Tid, Rettergang varer efter vor bestaaende procesuelle Lovgivning, og tillige billig, idet Hjælpen jo skal være gratis for de Private, som altsaa ville kunne komme til deres Ret i de fleste Tilfælde, hvor de maatte have noget Mellemværende med den Sagsfører, som har udført Forretninger for dem. Dette er i det Væsentlige de Hovedtanker, som Lovforslaget indeholder, men ved Siden deraf er der forresten en Del detaljerede Regler om forskjellige Forhold, som jeg ikke paa dette Trin skal opholde Thinget med. Sea tillader mig saaledes at fremsætte dette Lov-